

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОДІЇ СКЛАДОВИХ СЕКТОРА БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Єфімов Г.В., Ринський І.М.

***Науковий центр Національної академії сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного м. Львів***

Розглядаються основні проблеми координації між складовими сектора безпеки і оборони України в умовах воєнного стану. Проаналізовано виклики, пов'язані з правовим, управлінським, кадровим та інформаційним забезпеченням оборонного потенціалу держави.

Ключові слова: сектор безпеки і оборони, координація, взаємодія, цифрова інтеграція, стратегічне управління.

Низький рівень координації складових сектора безпеки і оборони України вбачається ключовою проблемою його функціонування. Збройні сили, Служба безпеки, Національна гвардія, Держприкордонслужба, Нацполіція, розвідка, інші органи діють в умовах фрагментованості управлінських структур. Відсутність дієвих міжвідомчих механізмів ускладнює реагування на загрози, спричиняє дублювання функцій і неефективне використання ресурсів.

Правове забезпечення діяльності складових сектора також має фрагментарний характер. Законодавство на встигло адаптуватись до викликів гібридної війни, а з розгортанням повномасштабної агресії його відставання загострилось. Це гальмує інтеграцію та унеможливлює уніфіковане планування оборонних операцій.

Потребує перегляду кадрова політика: спостерігається відсутність єдиної системи підготовки управлінських кадрів, що негативно впливає на здатність СБОУ адаптуватися до динамічних змін на полі бою. Існує потреба в розвитку інституційної культури, заснованої на принципах стратегічного лідерства та виваженого цивільного контролю.

Залишається слабкою цифрова інтеграція. Необхідне впровадження єдиної платформи для обміну розвідданими, управлінськими рішеннями та логістичними потоками, відсутність якої створює ризики для оперативного управління військами.

Окремо варто виділити проблеми військової складової територіальної оборони та взаємодії її компонентів. Інтеграція добровольчих формувань територіальних громад відбувається повільно, вимушене ситуативне «перепрофілювання» бригад і батальйонів Територіальної оборони на виконання задач механізованих, стрілецьких, піхотних частин сухопутних військ створює небезпечний прецедент «вимивання» місії військової складової територіальної оборони. За роки відбиття агресії не досягнута належна координація між органами влади і військовими структурами.

Значні виклики постають і в інформаційній площині. Відсутність єдиного центру стратегічних комунікацій призводить до розрізненості дій у сфері інформаційної безпеки та протидії дезінформації.

Отже, для забезпечення ефективної взаємодії складових безпеки і оборони країни необхідна інституційна реформа, цифрова трансформація, уніфікація законодавства, а також розбудова спільного стратегічного простору управління на міжвідомчому рівні.